

2023 28 Faustyna

**PISMO PARAFII RZYMSKO-KATOLICKIEJ
p.w. MIŁOSIERDZIA BOŻEGO
w Ostrowie Wielkopolskim ul. Limanowskiego 40
Numer konta 53 1140 2004 0000 3602 8209 6358**

**e-mail: andrzejszudra@wp.pl
www.parafiamilosierdziabozego.pl**

Rok: 25 Nr 19 (1036) 07.05.2023 r. - 13.05.2023 r.

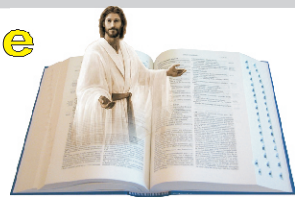

Ja jestem drogą, prawdą i życiem

Ewangeliczne zamyślenie

PIĄTA NIEDZIELA WIELKANOCNA

EWANGELIA J. 14,1-12

Jezus powiedział do swoich uczniów:

„Niech się nie trwoży serce wasze. Wierzycie w Boga? I we Mnie wierzcie. W domu Ojca mego jest mieszkań wiele. Gdyby tak nie było, to bym wam powiedział. Idę przecież przygotować wam miejsce. A gdy odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę powtórnie i zabiorę was do siebie, abyście i wy byli tam, gdzie Ja jestem. Znaście drogę, dokąd Ja idę”. Odezwał się do Niego Tomasz: „Panie, nie wiemy, dokąd idziesz. Jak więc możemy znać drogę?”. Odpowiedział mu Jezus: „Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie. Gdybyście Mnie poznali, znalibyście i mojego Ojca. Ale teraz już Go znacie i zobaczyliście”. Rzekł do Niego Filip: „Panie, pokaż nam Ojca, a to nam wystarczy”. Odpowiedział mu Jezus: „Filipie, tak długo jestem z wami, a jeszcze Mnie nie poznałeś? Kto Mnie zobaczył, zobaczył także i Ojca. Dlaczego więc mówisz: »Pokaż nam Ojca?«. Czy nie wierzysz, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie? Słów tych, które wam mówię, nie wypowiadam od siebie. Ojciec, który trwa we Mnie, On sam dokonuje tych dzieł. Wierzcie Mi, że Ja jestem w Ojcu, a Ojciec we Mnie. Jeżeli zaś nie, wierzcie przynajmniej ze względu na same dzieła. Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: Kto we Mnie wierzy, będzie także dokonywał tych dzieł, których Ja dokonuję, owszem i większe od tych uczyni, bo Ja idę do Ojca”. Oto słowo Pańskie.

Wszystkie niepewności, które rodzą się w człowieku w obliczu tajemnicy śmierci, chce rozwiać Jezus, kiedy mówi: „Niech się nie trwoży serce wasze (...). W domu Ojca mego jest mieszkań wiele. Gdyby tak nie było, to bym wam powiedział”. Jezus zapewnia nas, że jest dla nas mieszkanie w domu Ojca. Mało tego, On tam idzie przed nami, aby je przygotować, urządzić pod kątem naszych upodobań, najskrytszych marzeń. Przecież Jezus zna nasze pragnienia, słyszy nasze prośby. On zna nas lepiej niż my siebie. Stąd to, co nam przygotowuje, przerośnie nasze wyobrażenia i marzenia. Takie mieszkanie czeka na nas w domu Ojca Niebieskiego. Jezus obiecuje również, że nas tam zabierze, bowiem nasza niepewność jest związana także z podróżą do domu Ojca. Któż nie boi się śmierci, a także cierpienia, które jej towarzyszy? Zbawiciel zapewnia nas, że będzie przy nas w tym bolesnym doświadczeniu. Nie tylko zapłacze nad nami, jak zapłakał nad zmarłym Łazarzem, ale tak jak jego wyprowadzi nas z grobu, a potem wprowadzi do domu Ojca. Jezus jest bowiem drogą, która prowadzi do prawdy i do życia. On jest drogą i kresem tej drogi, czyli prawdą i życiem. Oto, co nas czeka w domu Ojca: poznanie prawdy. Prawdy o Bogu, który jest miłością, i prawdy o sobie samym. Prawdy o tym, że istotą życia jest miłość i że zostaliśmy stworzeni po to, aby kochać i być kochanymi. Tę prawdę odkryjemy w mieszkaniu przygotowanym dla nas przez Jezusa. Poznamy prawdę, która wyzwoli nas z więzów uniemożliwiających przyjmowanie Bożej miłości i wyrażanie naszej miłości. Wtedy doświadczymy pełni życia, jego nowej jakości. Nie tylko życia, które się nie kończy, ale jego pełnego smaku. Taki jest kres drogi, na którą weszliśmy przez chrzest. Już w czasie tej ziemskiej pielgrzymki zbliżamy się do pełnego poznania prawdy i doświadczenia pełni życia, jeśli tylko naśladujemy Jezusa. Wtedy możemy mieć coraz większy udział w radości spełniania się obietnicy, że w domu Ojca mamy mieszkanie przygotowane przez Jezusa. Symbolem tego wzrastającego szczęścia jest radość, którą przeżywają młodzi małżonkowie, urządzając swoje ziemskie mieszkanie.

I Komunia Święta i Bierzmowanie

Rodzice, prosząc o przyjęcie swojego dziecka do wspólnoty Kościoła, poprzez sakrament chrztu świętego, rozpoczynają ze swoją pociechą drogę wychowania do życia w Bogu i z Bogiem

Są pierwszymi, którzy podejmują decyzję o tym, czy i w jaki sposób ich dziecko będzie uczestniczyć w życiu Kościoła. Po sakramencie chrztu, kolejnym etapem, jeszcze głębiej jednoczącym z Bogiem, jest uroczyste przystąpienie do I Komunii Świętej. Sakrament ten, który zostaje dziecku udzielony po raz pierwszy, jest zaczątkiem duchowego życia doczesnego w komunii z Bogiem Eucharystycznym. „Przyjmowanie w Komunii Ciała Chrystusa Zmartwychwstałego, <<ożywionego i ożywiającego Duchem Świętym>>, podtrzymuje, pogłębia i odnawia życie łaski otrzymane na chrzcie.” (KKK,1392) Poprzez odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych, przypominana zostaje istota włączenia do Mistycznego Ciała Chrystusa, Oblubienicy i Matki – Kościoła i wezwania do trwania w miłości Boga, karmienia się duchowym pokarmem zbawienia, pokarmem świętości. Jak każda uroczystość, I Komunia Św. wymaga przygotowania. Przez rok, dzieci wraz z rodzicami uczęszczają na spotkania katechetyczne, celem wprowadzenia i zaznajomienia z charakterem sakramentu. Księża i katecheci są jedynie pomocą i wsparciem teologicznym; główną rolę odgrywają rodzice, którzy deklarowali prowadzić swoje dzieci na ścieżkach wiary. Oni są pierwszymi nauczycielami prawdy o Bogu, świadkami Jego miłości do nich, do każdego człowieka, oraz świadkami miłości bliźniego. Są pierwszym wzorem i autorytetem i ich zaangażowanie w duchowe prowadzenie, jest kwestią decydującą. Ogólnie rzecz biorąc, przygotowanie do I Komunii Św. dziecka to jednocześnie szansa dla całej rodziny - pogłębienie relacji, przyjaźni z Bogiem oraz ożywienie życia Ewangelią. Dziecko, które po raz pierwszy przystąpi do Stołu Eucharystycznego, niech będzie świadome podjęcia wiecznie trwającej przyjaźni z Bogiem. I tutaj nie ma przymusu cytować doniosłych myśli wielkich Świętych Kościoła. Wystarczy przytoczyć słowa Jezusa: „Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie...” - tak im błogosławił. Pozwólcie dzieciom być z Chrystusem w bliskiej przyjaźni, w każdej chwili ich życia. Pokażcie, że jest Bóg, który z miłości do Człowieka stał się duchowym pokarmem, dzięki któremu życie jest fascynujące, jest piękną podróżą, nie kończącą się na życiu doczesnym; pokarmem obiecującym, ba – gwarantującym wieczne p r z e b y w a n i e w ś w i ę t o ś c i z N i m . Św. Jan Paweł II napisał w jednym z Listów do Dzieci: „Każdy człowiek, każde dziecko, jest słońcem, które wschodzi, które pragnie przynieść swojemu otoczeniu trochę światła...” Białe stroje komunijne, jak ubranko do chrztu, symbolizują czystość i niewinność duszy, podchodzącej do uroczystej relacji z Bogiem. Należy jednak pamiętać, iż biel jest określeniem przenośnym stanu duszy ludzkiej każdorazowo przystępującej do Eucharystii.

MOJA PIERWSZA KOMUNIA ŚWIĘTA

Z Dzienniczka Świętej Siostry Faustyny

W pewnej chwili po Komunii św. usłyszałam te słowa: - Tyś jest Nam mieszkaniem. – W tej chwili odczuwałam w duszy obecność Trójcy Świętej Ojca, Syna i ducha Świętego – czułam się świątynia Bożą, czuję, że jestem dzieckiem Ojca; nie umiem wytłumaczyć wszystkiego, ale duch to dobrze rozumie. O dobroci nieskończona, jak bardzo niżasz się do nędznego stworzenia.

(Dz. 451)

NIE BÓJ SIĘ
JUTRA, BO
BÓG JUŻ
TAM JEST,
ŻEBY CIĘ
WSPIERAĆ.

c.d. I Komunia Św. to rodzinna uroczystość, w której dziecko przystępujące do tego sakramentu ma swój szczególny dzień. Zadbajmy o to, by materializm nie przejął kontroli nad duchową treścią tego dnia. Oczywiście ważne są i pamiątki, i fotografie, odświętne stroje, uroczysty obiad, prezenty od gości, jednakże duchowa więź i wspólnota domowego Kościoła jest pięknym świadectwem i dziękczynieniem Bogu za radość Jego obecności i miłości. W odróżnieniu od sakramentu Eucharystii, do której przystępowania „zezwała” I Komunia Św., Bierzmowanie raz przyjęte – na zawsze zachowuje swoją ważność. W Dniu Pięćdziesiątnicy, Bóg posłał do Apostołów szczególnego swojego pocieszyciela i umocnienie w wierze – Ducha Świętego, aby „głębiej zakorzenić w synostwie Bożym, ściślej wszczepić w Chrystusa, umocnić więź z Nim, włączyć bardziej do Jego posłania i pomóc w świadczeniu o wierze chrześcijańskiej słowem, któremu towarzyszą czyny” (KKK 1316) Z Bierzmowaniem sprawa jest dość trudna. „W Kościele w Polsce na ogół Bierzmowania udziela się dorastającej młodzieży, która może już całkowicie samodzielnie opowiedzieć się za Chrystusem i Kościołem”. I akurat wiek „dorastającej młodzieży” charakteryzuje się czasem buntu, niepokoju przyszłości i pytań o tożsamość... O ile nie było sakramentalnej ciągłości między I Komunią Św. a Bierzmowaniem, o tyle przystąpienie do tego drugiego sakramentu będzie wiązało się z większym trudem, rzetelnější pracą nad młodym, niejednokrotnie zagubionym i pozbawionym autorytetów, człowiekiem. W zależności od duchowej jakości przeżytych lat okresu dzieciństwa i wkroczeniu w wiek nastoletni, Bierzmowanie może być albo umocnieniem fundamentów, albo, niestety, oficjalnym opuszczeniem Wspólnoty Kościoła. Bierzmowanie, nazywane sakramentem dojrzałości chrześcijańskiej, jest umocnieniem w Bogu, przez Ducha, w pragnieniu czynienia dobra. Tymczasem świat oferuje dobro w swojej własnej interpretacji. Wszystko jest dla ludzi, jednak nie wszystkim przynosi korzyść – jak powiadają... Wchodzenie w dorosłość jest tym pierwszym, przełomowym momentem w życiu młodego człowieka i m.in. w takich momentach przychodzi moc i energia w tchnieniu Ducha Świętego, by nie tracić wiary i pewności w to, że Bóg Jest.

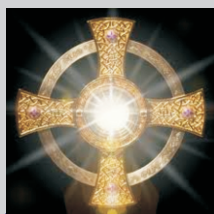
Kapłańskie ręce kreślą na czole bierzmowanego znak krzyża – gest błogosławieństwa, łączność i przyjęcie do służby Bogu i Kościołowi. Duch Święty daje odwagę i pobudza go do czynienia w życiu tego, co czynił Jezus w swoim życiu: całkowicie żyć dla Boga i z Jego polecenia być dla innych.

Tak jak dzieci pierwszokomunijne są wschodzącym światłem, tak bierzmowani są „Światłem świata” (por. Mt 5,14-16). Otrzymane umocnienie i pomoc do świadczenia swoim życiem o Bogu nie można już zatrzymać tylko dla siebie; światło to trzeba nieść w codzienność, w świat, by nieść Chrystusa tam, gdzie potrzebują Jego miłości i nadziei.

Źródło: fragment artykułu

<https://serce.katolik.bielsko.pl/duszpasterstwo/artykuly/131-i-komunia-swieta-i-bierzmowanie>

W TYM TYGODNIU MODLIMY SIĘ...

PONIEDZIAŁEK 08. 05. 2023r.

- 7.30 + Henryk Wiczyński
15.00 **Koronka do Miłosierdzia Bożego**
15.30 1. O Boże błogosławieństwo dla Rodziny
+ Stanisław Dziaduś i zm. z Rodziny
15.30 2. + Sylwester Cieśliński
18.30 1. + Helena, Stanisław Grząka
2. + Waldemar Gostomczyk

WTOREK 09. 05. 2023 r.

- 7.30 + Henryk, Andrzej Zybala
15.00 **Koronka do Miłosierdzia Bożego**
15.30 + Gabryela i Jerzy Ukleja
18.30 1. + Jan Gmerek
18.30 2. + Józefa (k) Widańska
i zm. z Rodziny Widańskich, Lesiaków
+ Genowefa Dąbrowska

ŚRODA 10. 05. 2023 r.

- 7.30 1. + Jerzy Mocek
7.30 2. W intencji Rafała Krówki i Marty
Szol – Krówki o Boże błogost.
15.00 **Koronka do Miłosierdzia Bożego**
15.30 1. + Antonina, Zofia, Józefa (k), Sabina
2. + Stefan Kempa i zmarli z Rodziny
18.30 1. + Kazimiera (k) Nawrocka
2. + Anna Adamek

CZWARTEK 11. 05. 2023 r.

- 7.30 + Leszek Nowak
15.00 **Koronka do Miłosierdzia Bożego**
15.30 1. + Urszula Biesiada
2. + Leszek Kasprzak
3. + Krystian Drozdowski
18.30 1. + Maria Wach Bogusław Żołyński
2. + Stefan Dolata i zm Rodz. z obydwu stron

PIĄTEK 12. 05. 2023 r.

- 7.30 + Michał Zbanysek
15.00 **Koronka do Miłosierdzia Bożego**
15.30 1. + Jan Andrzejewski
2. + Roman Frąckowiak
18.30 **ZA ZMARŁYCH**

SOBOTA 13. 05. 2023 r.

- 7.30 + Dariusz Matczak
15.00 **Koronka do Miłosierdzia Bożego**
15.30 1. W int. Marii w 5 urodz i Piotrką 2 urodz.
2. + Stanisława (k) Kukułka
16.00 **DOM OPIEKI – ZA PARAFIAN**
18.30 1. + Józef Grzeszczyk
2. + Zdzisława (k) Ławrynowicz
19.00 **Różaniec Fatimski w łączności
z nabożeństwem majowym**

NIEDZIELA 14. 05. 2023 r.

- 7.30 + Alfreda (k) i Wincenty Cudaszewscy,
+ Danuta Sysio, Krystyna Kamieniak,
9.00 W intencji Zofii z okazji 83 rocz.
10.30 1. + Zbigniew Idziorek, Franciszka (k)
Wielebińska, Marian Kasprzak,
oraz za zm. z Rodziny Kasprzaków
2. + Tadeusz Nowak, Andrzej Nowak
12.00 + Ryszard Henryka (k) Matuszkiewicz

- 15.00 **Koronka do Miłosierdzia Bożego**
15.30 + Bogusław Małąg
18.30 W intencji Roberta z podz. za Bożą opiekę
każdego dnia prosząc o łaskę zdrowia
i błogost. fatimskiej Pani oraz opiekę
św. Józefa i za zm: Kazimierz Matysiak

Znane imiona

JULIA

Imię Julia ma swoje korzenie w starożytnym Rzymie. Związane tam było z rodem Juliuszy, dla którego było przydomkiem od nazwy rodowej Julii, a zatem samo imię oznaczało „kobieta z rodu Julii”. W Polsce co ciekawe pojawiło się w XVIII wieku najpierw jako imię występujące w utworach literackich, przede wszystkim chodzi tutaj o tragedię Williama Shakespeare'a Romeo i Julia. W kontekście patronek imienia Julia wymienia się zwykle kilka-kilkanaście postaci. Jedną z nich to św. Julia, męczennica z Korsyki. Nie jest jasne, kiedy dokładnie się urodziła. Według dość skąpych źródeł miała pochodzić z Kartaginy. Podaje się, że kiedy w roku 616 miała miejsce inwazja Wandalów, została pojmana, a następnie sprzedana pogańskiemu kupcowi pochodzącemu z Syrii. Miała zostać przewieziona do Galii na statku, który w drodze wylądował on na Korsyce. Odbywało się tam wtedy pogańskie święto. Źródła są tutaj sprzeczne, według jednych stało się to z inspiracji jej „właściciela”, według innych próbował on bronić Julii, w każdym razie w trakcie trwania tego święta zażądano od niej, aby uczestniczyła w zorganizowanych ceremoniach i przede wszystkim złożyła ofiarę wyznawanym tam wtedy bogom. Julia odmówiła. W konsekwencji została pobita i poddana torturom. Jednocześnie obiecano jej, że zostanie uwolniona, jeżeli jednak zgodzi się spełnić wspomniane wcześniej żądania. Julia jednak konsekwentnie się sprzeciwiała. W zemście za jej postawę obcięto jej włosy, a ostatecznie została ukrzyżowana, miało się to stać w 620 roku. Jest obecnie uważana za patronkę Korsyki.

Julia

JULIUSZ

Imię Juliusz jest jednym z tych imion, których pierwowzory były związane z szacownymi rodami. Pochodzi ono od łacińskiego imienia rodowego Iulius, które oznacza „pochodzący z rodu Julii”. W języku polskim ród ten nazywany jest Juliuszami. Za twórcę tego rodu jest uważany Julus, syn Eneasza, a zatem wspomniane imię rodowe jest – jak się uważa – pochodnym od imienia Iulus. Patronów imienia Juliusz odnaleźć można nawet kilkunastu. Jednym z nich jest Juliusz, męczennik z Durostorum. To właśnie w Durostorum, w prowincji Moesia Inferior ten żołnierz armii cesarskiej złożył swoje świadectwo wiary. Obecnie znajduje się tam bułgarskie miasto Silistria. Niestety ówczesny cesarz Galeriusz zdecydował się usunąć z armii chrześcijan. Juliusz został postawiony przed sędzią Maksymem, jednakże nie wyrzekł się wiary. Został skazany na śmierć i ścięty mieczem 27 maja 297 roku. Kolejnym patronem jest papież Juliusz I, który objął swój pontyfikat 6 lutego 337 roku. Jedną z najważniejszych spraw, w kontekście której jest wymieniany jest kwestia sporu wokół osoby św. Atanazego, którego usunięcia domagano się na Wschodzie. Juliusz I zwołał do Rzymu synod celem wyjaśnienia i uspokojenia sytuacji. Kiedy zaś Atanazy został w 339 roku wygnany z Aleksandrii, zwołany synod w 340 lub 341 roku potwierdził jego niewinność. Juliusz I zmarł 12 kwietnia 352 roku. Bardzo wcześniej, bo już w 354 roku został umieszczony w rzymskim kalendarzu. 7

Z ŻYCIA NASZEJ WSPÓLNOTY - 28 lat

1. **Trwa maj - miesiąc maryjny.** Nabożeństwa majowe codziennie po mszy św. wieczornej.
2. **Próba dzieci I komunijnych** we wtorek 9 maja o godz. 16.30. Komunię świętą przeżywać będziemy w sobotę, 20 maja o godz. 12.00.
3. **Różaniec Fatimski odmawiać** będziemy w sobotę 13 maja w łączności z nabożeństwem majowym po Mszy św. wieczornej.
4. W przyszłą niedzielę przypada II niedziela miesiąca. **Taca przeznaczona będzie na nasze Sanktuarium.**
5. W sobotę 13 maja Parafia **M B Fatimskiej** przeżywać będzie swój odpust parafialny, o godzinie 18.00 - suma odpustowa.
6. Do nabycia prasa katolicka oraz w dobrej cenie Modlitewnik o Bożym Miłosierdziu oraz dla dzieci książka Apostołowie Miłosierdzia, jako prezent na I Komunię św.
7. **Zmarli w miesiącu kwietniu:** + Katarzyna Musiał, + Lech Wasiak, + Szymon Cieplik, + Mirosław Stramski i + Barbara Górna. **Wieczny odpoczynek racz im dać Panie...**

Telefon do Biura Parafialnego w godzinach urzędowania - (62) 735 60 90

BIURO PARAFIALNE

CZYNNE:

poniedziałki, środy i piątki od 9.00 do 11.00
wtorki i czwartki od 15.00 do 18.00

Telefon Dyżurny do chorego 502 547 809

Kaplica Wierzącej Adoracji

Zapraszamy 24/7

XERO SERVICE

ZHU „XERO-SERVICE”
63-400 Ostrów Wlkp., ul. Żwirki 29 d
tel. (62) 591-55-55
www.xero-service.pl

28

25

Lat razem

8

Dziękujemy!!! - za 25 lat współpracy

Redakcja: Ks. Andrzej Szudra, K. R., Ks. Michał Świgniak